

prima instanță: V.Selevestru
instanța de apel: D.Manole, E.Fistican, N.Traciuc

dosarul nr. 2ra-2747/13

Î N C H E I E R E

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Buiunciuc Inga împotriva Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei cu privire la anularea ordinului de eliberare, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 prin care a fost admis apelul declarat de Buiunciuc Inga, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Orhei din 23 noiembrie 2011, fiind emisă o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 19 septembrie 2011, Buiunciuc Inga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei cu privire la anularea ordinului de eliberare, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 05 iulie 2010 a absolvit Universitatea Liberă Internațională din Republica Moldova. În baza ordinului Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei nr.252-P din 06 aprilie 2011 a fost angajată în calitate de educator-psiholog, cu termenul de probă de două luni.

La 06 iunie 2011 prin ordinul Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei nr.464-P, termenul de probă stabilit a fost prelungit cu o lună, iar prin ordinul nr.587-P din 06 iulie 2011 a fost eliberată din funcția de

educator-psiholog, în temeiul art.86 alin. (1) lit. a) Codul muncii, rezultatul nesatisfăcător al perioadei de probă.

Consideră că, angajatorul contrar prevederilor art.62 din Codul muncii i-a aplicat perioada de probă deși este tânăr specialist, iar la stabilirea rezultatului nesatisfăcător nu i-au fost apreciate cunoștințele, angajatorul făcând abuz de putere.

În urma procedurii ilegale de concediere, i-a fost cauzat prejudiciu moral, precum și i-a fost adusă atingere demnității și reputației profesionale.

Prin cererea de chemare în judecată și cererea suplimentară reclamanta a solicitat, anularea ordinului Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei nr.587-P din 06 iulie 2011 de eliberare din funcția de educator-psiholog, restabilirea în funcția de educator-psiholog, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 23 noiembrie 2011 acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Buiunciuc Inga a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2012 a fost respins apelul declarat de către Buiunciuc Inga, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2012 a fost admis recursul declarat de către Buiunciuc Inga, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2012, cu reamiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 a fost admis apelul declarat de către Buiunciuc Inga, s-a casat hotărârea Judecătoriei Orhei din 23 noiembrie 2011, fiind emisă o nouă hotărâre prin care s-a anulat ordinul Casei Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei nr.587-P din 06 iulie 2011, cu restabilirea Ingăi Buiunciuc în funcția de educator-psiholog începând cu 06 iulie 2011. S-a încasat de la Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei în beneficiul Ingăi Buiunciuc salariul pentru perioada absenței forțate de la lucru începând cu 06 iulie 2011 până la 23 aprilie 2013 în mărime de 37 800 lei, prejudiciul moral în mărime de 1 800 lei, iar în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 135 lei.

La 18 iunie 2013 Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural. În acest sens susține că, la momentul angajării în funcția de educator-psiholog intimă i s-a stabilit perioada de probă cu acordul exprimat în scris, ținând cont de specificul destul de complicat de lucru cu copii cu deficiențe mintale. Procedura de concediere a fost respectată, iar intimă nu i-a fost cauzat niciun prejudiciu material sau moral.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei este declarativ și nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Casa Internat pentru copii cu deficiențe mintale (băieți) din orașul Orhei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi